

## Συλλείτουργο του Μητροπολίτη Βολοκολάμσκ Ιλαρίωνα με τον Αρχιεπίσκοπο Βίλνο και Λιθουανίας Ιννοκέντιο στο Βίλνο

[gallery]

Στη Βίλνο κατόπιν ευλογίας του Αγιωτάτου Πατριάρχη Μόσχας και Πασών των Ρωσιών Κυρίλλου αφίχθη στις 12 Μαΐου 2012 ο Μητροπολίτης Βολοκολάμσκ Ιλαρίωνας, Πρόεδρος του Τμήματος Εξωτερικών Εκκλησιαστικών Σχέσεων του Πατριαρχείου Μόσχας. Στο αεροδρόμιο ο Ιεράρχης έγινε δεκτός από τον Αρχιεπίσκοπο Βίλνο και Λιθουανίας Ιννοκέντιο και τον Πρέσβη της Ρωσικής Ομοσπονδίας κ. Β. Τσικβάντζε.

Ιερό Συλλείτουργο τέλεσαν στις 13 Μαΐου στο Καθολικό Αγίου Πνεύματος της ομώνυμης Ιεράς Μονής Βίλνο ο Μητροπολίτης Ιλαρίωνας και ο Αρχιεπίσκοπος Ιννοκέντιος πλαισιούμενοι από αδελφούς του ιερού καθιδρύματος. Επίσης ήταν παρών και ο επικεφαλής της Ρωσικής διπλωματικής αντιπροσωπείας στη Δημοκρατία της Λιθουανίας.

Μετά το πέρας της Θείας Συνάξεως οι Ιεράρχες προσευχήθηκαν μπροστά στα τιμία λείψανα των Αγίων Μτύρων Βίλνο.

Εν συνεχεία ο Αρχιεπίσκοπος Ιννοκέντιος προσφώνησε τον Μητροπολίτη Ιλαρίωνα τονίζοντας ιδιαίτερα τη σημασία της επαρχίας Βίλνο και Λιθουανίας για τον κ. Ιλαρίωνα, όπου στη Μονή Αγίου Πνεύματος εκάρη μοναχός και ασκήτεψε για ορισμένο χρονικό διάστημα. Αφού επεσήμανε ότι ήταν μια εποχή δύσκολη και κρίσιμη για την επαρχία, τόνισε ότι ο τότε πατήρ Ιλαρίωνας, κληρικός της επαρχίας Βίλνο, στήριξε με κάθε δύναμη τη θέση του επιχωρίου Μητροπολίτη Χρυσοστόμου. «Οι άνθρωποι με αγάπη και θερμή ενθυμούνται Εσάς εκεί, όπου είχατε την ποιμαντική Σας φροντίδα», σημείωσε ο Αρχιεπίσκοπος Ιννοκέντιος.

Αντιφωνώντας ο Μητροπολίτης Βολοκολάμσκ Ιλαρίωνας, Πρόεδρος του Τμήματος Εξωτερικών Εκκλησιαστικών Σχέσεων του Πατριαρχείου Μόσχας μεταξύ άλλων ανέφερε:

«Εμφορούμενος από τα συναισθήματα βαθιάς εσωτερικής συγκινήσεως πέρασα το κατώφλι αυτού του Ιερού Ναού, με τον οποίο με συνδέουν πάρα πολλές αναμνήσεις από τη προσωπική μου ζωή. Πριν είκοσι πέντε χρόνια ξαπλωμένος στον άμβωνα αυτό μπροστά στον μακαριστό πλέον

Καθηγούμενο της Μονής Αρχιμανδρίτη Νικήτα εκάρη μοναχός. Εδώ επίσης πριν από εικοσιπενταετία δίπλα στην Αγία Τράπεζα ο αοίδιμος Αρχιεπίσκοπος Βικτωρίνος με χειροτόνησε διάκονο. Εδώ στην Ιερά Μονή Αγίου Πνεύματος κοντά στα τίμια λείψανα των Αγίων Μαρτύρων Αντωνίου, Ιωάννου και Ευσταθίου τέλεσα τις πρώτες μου Θείες Λειτουργίας τόσο ως διάκονος, όσο και ως ιερέας. Γιά πάντα θα μείνουν ανεξίτηλα στη μνήμη μου καλές και συναρπαστικές αναμνήσεις για την πορεία μου εδώ ως νέου μοναχού και για τους πρώτους μήνες και τα πρώτα χρόνια της υπεύθυνης εκκλησιαστικής μου διακονίας. Γι' αυτό έρχομαι εδώ όχι ως επισκέπτης, αλλά στη δική μου Μονή, όπου άρχισα το μοναχικό μου πολίτευμα», είπε χαρακτηριστικά ο Μητροπολίτης Ιλαρίωνας και εν συνεχεία κήρυξε το θείο λόγο.

Στο κήρυγμά του ο Ιεράρχης επικεντρώθηκε στην ερμηνεία της ευαγγελικής περικοπής της ημέρας, δηλαδή της Κυριακής της Σαμαρείτιδος.

Μεταξύ άλλων ανέφερε: «Είναι συχνά που στρεφόμαστε προς τον Θεό με απλές βιοτικές μας ανάγκες και συμβαίνει καμιά φορά ότι λαμβάνουμε εκείνα, τα οποία ζητάμε. Επίσης γίνεται ότι λαμβάνουμε κάτι άλλο, και όχι εκείνο, που ζητάμε. Τυγχάνουν οι βουλές του Κυρίου να είναι αξεχνιάστες και ανερμήνευτες για μας, και δε ξέρουμε διατί στην απλή μας ερώτηση ο Κύριος δεν δίνει μια απλή απάντηση. Αυτό δε γίνεται διατί βλέπουμε τη ζωή μας σε προοπτική όπως είναι δυνατόν για την περιορισμένη ανθρώπινη οπτική, ενώ ο Θεός βλέπει τη ζωή μας με όλη την ποικιλομορφία της. Εμείς είμαστε σε θέση να βλέπουμε μόνο το παρόν και το παρελθόν μας, ενώ ο Κύριος γνωρίζει επίσης και το μέλλον μας. Αυτός καλύτερα από μάς τους ίδιους ξέρει τι χρειάζεται για τη σωτηρία μας, από τι έχουμε ανάγκη γι' αυτή την επί γης ζωή και γιά την αιώνια ζωή. Αυτό εξηγεί διατί καμιά φορά λαμβάνουμε άλλο απ' ό,τι ζητάμε από τον Κύριο».

Η Σαμαρείτιδα ίσως δεν κατάλαβε και πολύ απ' ό,τι της έλεγε ο Κύριος, αλλά με την καρδιά της ένιωσε ότι ήταν ο Μεσσίας. Ερχόμενη στους δικούς της τους ανακοίνωσε τη συζήτηση και κάλεσε να δουν εάν Αυτός ήταν όντως ο Χριστός. Οι Σαμαρείτες πήγαν, είδαν και πίστευσαν ότι έτσι ακριβώς είναι, δηλαδή ο υποσχόμενος Μεσσίας. Έτσι και η ανθρώπινη μας καρδιά, όταν νιώθουμε τη δεξιά του Κυρίου στη ζωή μας, τη μυστηριώδη Θεία Πρόνοια, ενεργούσα καμιά φορά σύμφωνα με το θέλημά μας, καμιά φορά παρ' αυτήν, έτσι η καρδιά μας νιώθει ότι ο Θεός καλύτερα από μάς ξέρει από τι έχουμε ανάγκη. Μας καθοδηγεί στην πορεία της ζωής μας παρ' όλες τις αμαρτίες και πλάνες μας, παρόλο που συχνά Τον παρακούμε ως άπιστοι υιοί και θυγατέρες.

Ιδού η διαφορά μεταξύ πιστού και απίστου: ο άπιστος όλα τα αποδίδει στην τύχη και όλα τα καλά τα αποδίδει στον εαυτό του και τα προσωπικά του κατορθώματα, ενώ ο πιστός καταλαβαίνει ότι έχει Θεό πάνω του, ο οποίος τον προνοεί και έχει σχέδιο για καθένα από μάς.

Ο καθένας από μας πρέπει να ρίξει ματιά στη ζωή του. Δε μπορούμε να δούμε το μέλλον, αλλά

είμαστε σε θέση να δούμε το παρελθόν μας, να αξιολογήσουμε τα γεγονότα της ζωής μας και να καταλάβουμε ότι δεν υπάρχει τίποτε τυχαίο στη ζωή μας, όλα είναι λογικά, και ότι ο Κύριος μας καθοδηγεί στη ζωή μας, μας σώζει από την απώλεια, επαναφέροντας κάθε φορά στην οδό σωτηρίας, όταν αποκλίνουμε και βρισκόμαστε στην οδό πονηρίας. Αυτή η πίστη μας στηρίζει και επιτρέπει να βλέπουμε άφοβα το μέλλον.

«Να αναθερμάνουμε την πίστη μας στον Θεό και να παρακαλέσουμε τον Κύριο και την Παναγία Μητέρα Του και τους αγίους, ανάμεσα στους οποίους είναι οι μεγάλοι Μάρτυρες Βίλνο Αντώνιος, Ιωάννης και Ευστάθιος, παρόντες διά των τιμών τους λειψάνων εδώ, πάντα να βαδίζουμε στην οδό σωτηρίας χωρίς να αποκλίνουμε ούτε αριστερά, αλλά ούτε και δεξιά. Να παρακαλέσουμε τον Κύριο να φέρει στην αγία και σωτήρια Ορθόδοξη πίστη και εκείνους, όσοι ευρίσκονται εκτός. Από την πλευρά μας να κάνουμε το παν για να προσέλθουν στον Ναό αυτοί οι άνθρωποι και να μοιραστούν μαζί μας τη χαρά της κοινωνίας με το Θεό, μετοχής στα μυστήρια της Εκκλησίας και μεταλήψεως των Αγίων του Χριστού Μυστηρών» είπε εν κατακλείδι ο κ. Ιλαρίωνας.

Επίσης ευχαρίστησε τον Αρχιεπίσκοπο Ιννοκέντιο για τη φιλοξενία και ευχήθηκε καλή και καρποφόρα διακονία στη γη της Λιθουανίας διά των πρεσβειών των Αγίων Μαρτύρων Βίλνο.

Απόγευμα οι Ιεράρχες παρέστησαν στην καταληκτήρια συναυλία του ΙΔ΄ Διεθνούς Φεστιβάλ της Ρωσικής Εκκλησιαστικής Μουσικής στη Λιθουνία, μια εκδήλωση με συμμετοχή εκατοντάδων αποδήμων Ρώσων και υποστήριξη του Φιλανθρωπικού ιδρύματος Άγιος Γρηγόριος ο Θεολόγος και της επαρχίας Βίλνο.